

ת"פ 42431/04/10 - מדינת ישראל נגד שמואל נחמובסקי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 42431-04-10 מדינת ישראל נ' נחמובסקי

בפני כב' השופט אור אדם

המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד נועה בורג מפמ"ד (פלילי)

נגד

הנאשם:

שמואל נחמובסקי

ע"י ב"כ עו"ד מאיר סויסה

גזר דין

רקע כללי

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של מעשה מגונה בניגוד לסעיף 348 (ג) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, הטרדה מינית בניגוד לסעיף 3 (א) (3) (4) (5) לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח - 1998, ונהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 62 (3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961.
2. כעולה מהכרעת הדין, המבוססת ברובה על עדות המתלונן ועל עדות הנאשם עצמו, אשר הודה עוד בחקירתו במשטרה במירב העובדות, ביום 2.4.08 הנאשם נהג ברכבו כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול. הנאשם הזמין את המתלונן, קטין בן סמוך לגיל 17, לעלות לרכבו. בעת שהותו של המתלונן ברכב, הוא פנה למתלונן באמירות בעלות אופי מיני: **"תשים את התחת שלך פה"**; **"מה אורך הזין שלך"**; **"איפה אתה רוצה להשפריץ הלילה"**; **"למה אתה מסתובב רק עם בנות"** וכיוצא באלה. עוד נקבע בהכרעת הדין, כי בשלב מסוים הניח הנאשם את ידו על ירכו של המתלונן, תוך ניסיון להגיע לכיוון איבר המין.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה בטיעוניה לעונש, ביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל. המאשימה ציינה כי בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, מדובר בפגיעה משמעותית בכבודו של הקטין, המחייבת קביעת מתחם ענישה גבוה. המתלונן תיאר כי מדובר היה באירוע שהשפיע על המשך חייו וגרם לו בעיות רבות עקב הפגיעה בכבודו ובחירותו ובאוטונומיה האישית שלו. חומרה מיוחדת ישנה בפער הגילים בין הנאשם והמתלונן שהיה קטין בעת ביצוע העבירות, כאשר הנאשם היה רב השכונה, שניצל את ההכרות עם אביו של הקטין. בנסיבות אלה, סברה המאשימה כי מתחם העונש ההולם הינו 6 עד 12 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי ופסילת רישיון. בתוך אותו מתחם, ציינה המאשימה, שיש להביא בחשבון כי אמנם אין לחובת הנאשם עבר פלילי, אולם מהתסקיר עולה כי הוא מתקשה לקחת אחריות וממוקד בצרכיו, לכן קיימת חשיבות גדולה להרתעה בדרך של מאסר.
4. הסנגור בטיעונו ביקש לשקול לבטל את הרשעתו של הנאשם, למרות העדר המלצה לכך מטעם שירות המבחן, זאת לנוכח הנסיבות החיוביות בחייו של הנאשם והעובדה שהרשעה תפגע בו פגיעה משמעותית. הסנגור הדגיש כי זכותו של נאשם לנהל את משפטו ואין להביא זאת לחובתו בגזירת הדין. הכחשתו את

המניע לביצוע עבירות, היא זו שהביאה בסופו של דבר גם להיעדר המלצה של שירות המבחן. הסנגור הוסיף וציין, כי על פי חוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות, מדובר במסוכנות נמוכה להישנות עבירות מין. מדובר במעשה מגונה על הרף התחתון של עבירות המין ואין כל עילה למתחם הענישה שהציעה המדינה. הנאשם הוא אדם נורמטיבי בעל מעלות רבות, חי חיים זוגיים תקינים, אשתו נמצאת כרגע בשמירת הרייון, מדובר בעבירה חד פעמית שבוצעה תחת השפעת אלכוהול, כאשר עצם הגשת כתב האישום וההרשעה כבר הביאו נזק משמעותי לחייו של הנאשם, בעיקר בעניין הבושה המהווה עונש קשה מנשוא. בנסיבות אלה, ביקש הסנגור להימנע מהרשעתו של הנאשם. גם אם ההרשעה תיוותר על כנה, ראוי בנסיבות העניין להסתפק בעונש קל של התחייבות כספית בלבד.

5. הסנגור המלומד נסמך על פסק הדין בעפ"ג (מחוזי מרכז) 22842-07-11 **חייט נ' מדינת ישראל** (27.9.2011), בעניין זה הורשע נאשם בכך שנשק פעמיים לצעירה כבת 19. בית המשפט המחוזי ביטל את הרשעתו נוכח המלצה של שירות המבחן, ופגיעה קונקרטית מפיטורין מעבודה. עוד ציין הסנגור את גזר הדין בת"פ (שלום קריות) 9667-07-08 **מדינת ישראל נ' אפריאט** (4.4.12), שם מדובר היה בעבירה של מעשה מגונה בפומבי בכך שהנאשם פתח את מכנסיו והוציא את איבר מינו לעבר שוטרים. בית המשפט ציין כי מדובר בעבירות ברף הנמוך, ובאותם מקרים חריגים בהם יש מקום להעדיף את האינטרס השיקומי על פני האינטרס הציבורי והסתפק בעונש של צו של"צ והתחייבות ללא הרשעה.

6. מטעם הנאשם העידו מספר עדי אופי. העד בורוכוב, שהוא עצמו עובד בשיקום נוער נפגע עבירות מין, העיד כי הוא מכיר את הנאשם שנים רבות כאדם ירא שמיים, איש משפחה מסור, אשר הצליח להשפיע טובות על בני נוער רבים, ואסור להפסיק את העשייה המבורכת שלו. הרב רוט העיד כי הוא מכיר את הנאשם משהותם המשותפת בישיבה במגדל העמק. הוא ציין כי הנאשם התברך בנתינה ללא גבולות, כאשר תלמידיו אהבו והעריכו אותו ויש בהם שעברו שינוי מהפכני לטובה בזכותו. הרב פלמן הוסיף והעיד, כי הכיר את הנאשם בישיבה קטנה כחונך מדהים וכאדם אכפתי עם נתינה וקשב. הוא היווה כמעט כאב לילדים ולנוער שוליים. הוא כבר שילם מחיר כבד מאוד ולפיכך יש לבטל את ההרשעה ולאפשר את המשך עשייתו המבורכת.

7. הנאשם עצמו ציין כי לאורך כל המשפט אמר את האמת שלו, והוא מצר מאוד כי נער יהודי נפגע ממנו, למרות שלא התכוון לכך. הנאשם הוסיף וציין כי מאז האירוע שינה את סגנון דיבורו, הוא סיפר על הבושה שספג עקב ניהול ההליך הפלילי כנגדו. הנאשם הוסיף וציין כי לאשתו אין רישיון ולכן הרישיון חשוב לו, וכי הוא ישמח לפצות את המתלונן.

חוות דעת

8. חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות, מפרטת את נסיבות חייו של הנאשם והתפתחותו המינית. חוות הדעת מציינת כי הנאשם מתקשה לבחון לעומק את נסיבות ביצוע העבירה, וניכר שימוש רב ברציונליזציות, ועמדות נוקשות ללא ביקורת וספקנות. הנאשם ציין בפני הבודקת, כי עשה שימוש במילים בוטות, אולם לא העמיק בכך וזה נעשה באופן ספונטאני. מטרתו הייתה רק לקרב את הקורבן לדת. הבודקת התרשמה מאישיות נוקשה וקווי אישיות נרקיסטיים תוך חוסר אמפתיה אל האחר, שימוש נרחב במנגנוני הגנה, וניסיון בוטה להציג את המעשה כפעילות אלטרואיסטית מבלי יכולת לבחון את החולשות שלו עצמו. עם זאת, התרשמה הבודקת מיכולת להתמודד עם תסכולים, והבנה מסוימת לגורמי הסיכון ולכן קבעה כי רמת המסוכנות המינית היא נמוכה.

9. תסקיר שירות המבחן מיום 19.11.13, ציין כי הנאשם, בן 38 נשוי ואב לשמונה ילדים, הינו אדם נורמטיבי, בעל אינטליגנציה תקינה. גם שירות המבחן התרשם כי הנאשם בוחר להתמודד עם אירועי העבירה בדרך של צמצום וטשטוש, תוך השלכת האחריות על המתלונן שלא הבינו כהלכה, ואיננו מגלה

אמפתיה למתלונן ולפגיעה הקשה בו. הנאשם מתקשה להכיר במעשיו על רקע חשש מפגיעה בדימוי העצמי ואיננו מכוון לבחינת התנהגותו ולמתן אמפתיה למתלונן. בנסיבות אלה, נמנע שירות המבחן מכל המלצה טיפולית.

סוגיית ההרשעה

10. באשר להרשעה - לא מצאתי מקום להורות על ביטול ההרשעה. כידוע כאשר נקבע כי אדם בגיר ביצע עבירה הכלל הוא הרשעה והחריג הוא הימנעות מהרשעה. חריג זה אפשרי רק כאשר מתמלאים שני תנאים, ראשית, כי ההרשעה תפגע פגיעה מהותית בשיקומו של הנאשם, ושנית, כי טיב העבירה מאפשר להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באינטרסים אחרים של המשפט הפלילי (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337, 341-342 (1997)). הסנגור לא הצביע על כל פגיעה קונקרטית בנאשם מעצם ההרשעה, לבד מאמירה כללית שלפיה הרשעה עלולה לפגוע בסיכויי התקדמותו בעשייה הציבורית. יתרה מכך, שירות המבחן איננו ממליץ להימנע מהרשעה. בניגוד לעמדת הסנגור אין מדובר בזכותו של הנאשם לנהל את משפטו. מדובר בהיעדר נכונות של הנאשם לבחינה פנימית מעמיקה והעדר אמפתיה לקורבן תוך התמקדות בנזקים שגרם ההליך הפלילי לנאשם עצמו ולהסברים מיתממים שונים. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי מתקיימות הנסיבות החריגות אשר מאפשרות ביטול ההרשעה.

סוגיית העונש

11. מתחם הענישה: בעניין זה יש ממש בטענת הסנגור, כי מדובר בעבירות מין ברף התחתון ביותר. המעשה המגונה הינו רק הנחת היד על הירך לכיוון איבר המין. כעולה מהכרעת הדין, ניתן היה לסווגו כמעשה מגונה רק לנוכח האמירות המיניות שלוו אותו. אין מקום איפוא לטענת המאשימה בדבר מתחם ענישה של 6 עד 12 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי מתחם הענישה כעולה מסעיף 40 ג' לחוק העונשין התשל"ז - 1977, נקבע בין היתר על פי מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירה. המדינה לא הצביעה על כל תיק בנסיבות קלות מעין אלו, בו מגמת הפסיקה הינה לגזור מאסרים בפועל ממש. אכן, מדובר בפגיעה משמעותית בערך מוגן, בכך שמדובר באדם מבוגר אשר ביצע את העבירות כלפי קטין, ואת זאת יש להביא בחשבון בקביעת המתחם, אולם קביעת המתחם חייבת להיעשות על פי נסיבות העבירה הקונקרטית ומדיניות הענישה הנהוגה.

12. בת"פ (מח' ת"א) 9690-10-10 **מדינת ישראל נ' שלום מגנזי** (4.9.2012), מדובר היה בהטרדה מילולית ומגע בחזה של קטינה בת 14 וחצי מעל לבגדים. מתיאור העבירה עולה כי מדובר באירוע חמור יותר מעניינו באופן משמעותי. על הנאשם שם נגזרו חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות. בת"פ (מח' ב"ש) 1919-04-11 **מדינת ישראל נ' עתמאן חאמד** (2.7.2013), מדובר היה בחיבוקים ונשיקות לקטין בן 16 שנים במספר הזדמנויות. מדובר במקרה חמור יותר מעניינו. נקבע כי מתחם הענישה הוא בין של"צ בהיקף נרחב, ועד שמונה חודשי מאסר. בתוך המתחם נגזרו 45 ימי מאסר בפועל. בת"פ (של' פ"ת) 23159-12-09 **מדינת ישראל נ' רחמים עופרי** (3.9.2012), מדובר היה בנוסעת במונית, שהנהג הניח יד וליטף את ירכה, ולאחר מכן ניסה לנשקה. שם נערך תסקיר קורבן שדיבר על הנזקים למתלוננת, וכן החמיר בית המשפט נוכח העובדה שמדובר בנהג מונית שניצל התייחדות עם קטינה הנוסעת במונית. על הנאשם נגזרו שמונה חודשי מאסר לריצוי בפועל. בת"פ (של' י-ם) 49021-05-10 **מדינת ישראל נ' אהרון שושן** (14.10.2012), כאשר הנאשם הורשע בכך שהגיע לביתו של הקטין במטרה לאסוף תרומות, ותוך כדי שיחה על פרשת השבוע, הניח ידו על ירכו ואיבר מינו של הקטין. נגזרו על הנאשם של"צ ומאסר על תנאי בהתאם להסדר טיעון בין הצדדים.

13. נמצא איפוא, כי אין יסוד למתחם שהציעה המאשימה. בקביעת מתחם העונש ההולם, אביא בחשבון,

מחד גיסא, את פער הגילאים בין הנאשם והמתלון, את העובדה שהנאשם היה מוכר למתלון כרב השכונה והנאשם ניצל במעשיו הכרות זו, את הפגיעה באוטונומיה ובביטחון האישי של הקטין המתלון, את הנזקים שנגרמו למתלון, כפי שהעיד על כך, כמו גם את העובדה שמשולבות מספר עבירות נהיגה בשכרות, הטרדה מינית ומעשה מגונה. מאידך גיסא, אביא בחשבון את העובדה שמדובר במעשה מגונה על הרף התחתון של רצף המעשים המגונים האפשריים. יצוין כי ניתן לראות בכל שלוש העבירות בהן הורשע הנאשם אירוע אחד, ולכן יקבע מתחם העונש ההולם במאוחד על כל האירוע כאמור בסעיף 40 יג' לחוק העונשין.

14. נוכח כל האמור לעיל נראה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה בה הורשה הנאשם בנסיבותיה הספציפיות, הינו בין מאסר על תנאי לחודשי מאסר ספורים, בצירוף לקנס, פיצוי ופסילת רישיון.

15. גזירת הדין בתוך המתחם: בתוך אותו מתחם ענישה, שומה להביא בחשבון מחד גיסא, העדר חרטה ולקיחת אחריות, ומאידך גיסא, את מעלותיו של הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי בעדי האופי שהעידו בפני בית המשפט. עוד אביא בחשבון את הנזקים שנגרמו למתלון כעולה מעדותו, ואת רצונו של הנאשם בפיצוי.

16. אין להקל ראש במעשהו של הנאשם, אשר בעודו נוהג בשכרות, העלה קטין לרכבו, הטיח בו ביטויים מיניים חריפים, ואף הניח ידו על ירכו לשם סיפוק, גירוי או ביזוי מיני. עם זאת, אין ספק כי עצם ניהול ההליך הפלילי וההרשעה, הביאו לנאשם קלון ובושה שקשה לאמוד אותם. נראה כי למרות הצמצום והטשטוש בהם נוקט הנאשם, הרי שלהבא הוא יזהר יותר בהתנהגותו, וכזכור, גם המרכז להערכת מסוכנות, קבע כי רמת המסוכנות להישנות עבירות מעין אלה, היא ברמה נמוכה.

17. נוכח האמור לעיל, נראה לי כי ניתן בעניין זה להסתפק בענישה ברף התחתון של מתחם הענישה שקבעתי לעיל, דהיינו מאסר על תנאי, ובלבד שיצטרף לו גם עונש כספי לרבות פיצוי משמעותי למתלון, וכן פסילה בגין העבירה של נהיגה בשכרות. באורך תקופת הפסילה, אביא בחשבון את נסיבות העבירה ואת הצורך ברישיון נהיגה עליו העיד הנאשם.

18. לאחר שאני שוקל את כלל נסיבות העניין לחומרה ולקולה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת מין לרבות עבירה של הטרדה מינית.

ב. פיצוי כספי למתלון בסך 8,000 ₪ שיופקד בקופת בית המשפט בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל ביום 20.3.14, ויועבר למתלון על פי פרטי חשבון בנק שתמסור המאשימה בתוך שבעה יום.

ג. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או שבועיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 20.5.14.

ד. פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, לתקופה של ששה חודשים.

ה. ששה חודשים פסילה על תנאי לתקופה של שלוש שנים.

19. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' אדר ב תשע"ד, 09 בפברואר 2014 במעמד הצדדים.